

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVIII.

НЕДЕЉА 26. МАРТА 1900.

Број 14.

ИЗЛАЗЕ НЕДЕЉНО ЈЕДАН-ПУТ

ЦЕНА:

За Србију на годину	6 динара
на попа године	3 ,
За стране земље на годину	9 ,

ПРЕПЛАТА ВАЉА СЛАТИ УПУТНИЦОМ НА ОПШТИНСКИ СУД
А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ

Београд, 24. марта 1900.

Његово Величанство Краљ Милан, Армијски ћенерал, и Командант Активне Војске, отпетовао је 21. ов. мес. у 6 часова изјутра, у пратњи Своје свите, дворским возом у Ниш.

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

РЕДОВНИ САСТАНАК

2. марта 1900 год.

Председавао за председника општине, члан суда, г. Стеван Ивковић; присуствовао члан суда, г. Коста Симић, од одборника били: гг. Јанаћ М. Јанковић, Васа Николић, Б. Соколовић, М. Штрбич, П. Новаковић, Јован Петровић, Б. М. Станојевић, А. Петровић, Н. Петровић, Миленко Стефановић, Дамњан Стојковић, Д. Тадић, Д. М. Ђорђевић, М. Клидис.

I

Прочитан је записник одлука седнице држане 24. фебруара тек. године и примљен без измене.

II

По прочитању акта управе града Београда и њених одељака АБр. 1687, 1711, 1712, 1756, 1768, 1870, 1871, 1893 и 1898, којима се траже

уверења о владању и имовном стању известних лица, — одбор је изјавио,

да су му непознати: Јован Јовановић, бакалин; Сима Јовановић, бакалин; Влајко — Владимир — Кикић, пиљар; Сретен Виторовић, крижац у фабрици дувана; Василије син Гавре Буљукића, радника фабрике монопола дувана, Јован син Софије Ходачак, удове, раднице у фабрици монопола дувана; Радован Мајски, калфа берберски; Коста Јовановић, терзијски раденик; Владимир Николић, десетар на железници; Паулина жена Јордана Живковића, закупника кујне код „малог војника“; Василија Ристић, удова; Милан Анђелковић, пиљар из Ресника; Властимир Петровић, браварски помоћник; Сима Којић, каплар VIII. пешад. пуга, и Обрад Марковић, надничар; да су доброг владања а средњег имовног стања: Атанасије Поповић, учитељ гимнастике; Мита Стјанић, књижар; Марија Дим. Закића, удова; да су доброг владања, а сиротног имовног стања Добривоје Томић, царински чиновник и Светозар Младеновић бив. ликерија.

III

Председавајући члан суда износи одбору на мишљење молбу Васе Дучића, трг. овд. којом тражи уверење о породичном односу.

у Смедереву коваше новац, под именом овога града.¹⁾

И под Турцима Смедерево остале гласовита тврђава.²⁾

Путописци XVI. в. узгред спомињу Смедерево. Ђура Хус (1533. г.) спомиње Spenederova, врло тврд град према Маџарској.³⁾ По Пигафети Смедерево је била доста велика и насељена варош с ниским већином дрвеним кућама, насељена Србима и Турцима. Малена Дубровачка колонија од 7 кућа водила је неку трговину⁴⁾ и имала трговинске и религиске везе са католичком општином у Темишвару.⁵⁾

У XVII. в. Смедерево опаде. Џон Бурбери (1664. г.) помиње Смедерево као са свим опалу варош.⁶⁾ X. Калфа једино је забележио за Смедерево, да је град на

1) Ljubić, Novci c. XXIV.

2) Мак. Спом. с. 50—52. У једном писму од 1481. 15. Нов. вели се да када би се заузело, не би било препреке до Цариграда.

3) Rad. k. LV. c. 125.

4) Starine k. XXII. c. 92. Zenderem.. e assai grande et popolata, ma hu le case basse et la mag. parte de lequo.. non ha cinte di mura, et è habitata da Christiani et da Turchi, Vi sono ancora Ragusei per causa di contraltare mercantie. — M. Speet. v. XXIII. c. 313. 1580. 15. Ден. Samandria.. in essa non vi sono altroche sette case delli cattolici.

5) M. Speet. v. XXIII. c. 336.—337.

6) Чуп. Год. k. XVII. c. 84.

По прочитању те молбе СТБр. 649, — одбор је изјавио мишљење,

да се молиоцу може дати тражено уверење о породичном односу.

IV

По прочитању молбе Радивоја Марковића, финансa коњаника општ. трошарине, и мишљења управе општ. трошарине, — АБр. 1729, — одбор је решио,

одобрава се молиоцу двадесетодневно осуство од дужности, ради свршавања својих домаћих послова, које да му се рачуна од дана када га буде употребио.

V

По прочитању извештаја економног одељења АБр. 1738 о држаној лицитацији за издавање под закуп пиљарских места са тезгама у великој згради на Цветном тргу под бр. 5, 8 и 9, — одбор је решио,

да се ова пиљарска места са тезгама у великој згради на Цветном тргу издаду под закуп за време од првог марта па до првог новембра 1900 год. под прописаним погодбама и то: оно под бр. 5. Стевану Бранковићу, пиљару; оно под бр. 8. Ђорђу Митровићу, пиљару, и оно под бр. 9. Ра-

Дунаву.¹⁾ Католичка је општина непрестано била, или врло сиромашна.²⁾

У XVI. и XVII. в. у Смедереву стањоваше католички бискуп.³⁾ По допусту Св. Конгрегације 22. Авг. 1625. г. бискуп Алберт пренесе бискупску столицу из Смедерева у Београд; али име смедеревске осте и даље за дуго, све до 1650. г.⁴⁾

За владе Аустријанаца 1718—1739. г. Смедерево беше главно место истоимена дистрикта.⁵⁾ У Смедереву беше један католички свештеник.⁶⁾

За владе Кнеза Милоша Великог Смедерево се у трговини једначило са самим Београдом. Оно је имало онолико трговачких лађа на Дунаву колико и Београд.⁷⁾

Срвек. Цариградски Друм ишао је из околине Смедерева преко Годомина, прелазио Мораву код дан. развалина града од Кулича, који се још у прошлом веку спомиње као град са посадом.⁸⁾

1) Споменик XVIII. с. 63.

2) Чуп. Год. k. XVII. с. 84.

3) M. Speet. v. XXIII. с. 309—313., 340., 432—437.

440., 443. и т. д.

4) Jb. с. 374., 376., 393., 425.. 467., 473.

5) Споменик XVIII. с. 104.

6) M. Петровић, Финансије к. I. с. 37.

7) Споменик XXIV. с. XXVI. с. 25—26. (Извештај грофа Ђоа Де Конта од 1834. г.) — Boné, Turquie t. IV. с. 492. — Wimmer, с. 231—232... übrigens ist der Ort gleich Belgrad sowol für den Handel als die meisten der 8.000 Einw. Kaufleute sind.

8) Чуп. Год. k. VII. с. 312.; k. IX. с. 65—68.

ТРГОВИНСКИ ЦЕНТРИ И ДРУМОВИ
по
СРПСКОЈ ЗЕМЉИ

написао

КОСТА Н. КОСТИЋ

—

(наставак)

Смедерево се јавља још у IX. в., као неизвестан град Σγευτόροιος.¹⁾ Све до XV. в. Смедерево остале на неизвестном гласу. У XV. в. по срп. летописима и по запису на једној градској кули, 1430. г. Деспот Ђурађ подигну град у Смедереву,²⁾ па га учини својом престоницом. Дубровчани су много походили Смедерево, где су и колонију имали.³⁾ Д. им је Ђурађ подарио неколике повеље.⁴⁾ Једном повељом Деспот допусти Дубровчанима, да могу куповати, трговати и извозити сребра из свију места његове државе сем Смедерева.⁵⁾ Тада се

1) Heerstrasse с. 77.

2) Starine k. X. с. 271. — Мијатовић, 2. Ђурађ к. I. с. 166., 173—174.

3) Макуш. Исајаја. с. 328. 1458. I. Ragusei mercanti furono ivi molto daneggiati.

4) Mon. Serb. с. 352—355., 433—436.

5) Jb. с. 437.

довану Петровићу, пиљару свако по за-
купну месечну цену од девет динара и
седамдесет и пет паре дин. а да сви, по-
ред осталих погодаба, плаћају закупну цену
месечно и у напред.

VI

Председавајући члан суда извештава одбор
да је општински суд решењем својим од 29. феб-
руара тек. год. АБр. 1795. одлучио да цена
лебу за прву половину месеца марта ове год.
т. ј. од првог истог месеца буде иста, која је
била и у другој половини месеца фебруара тек.
год. т. ј. двадесет и једна паре дин. по кило-
граму, а леб да се продаје по двадесет паре
дин. у тежини од 952 грама.

По саслушању тога, — одбор је примио к
знању,

ово решење општ. суда о одређеној
цени лебу.

VII

По прочитању извештаја економног оде-
љења АБр. 1136. којим извештава суд, да је
Денко Стојановић, баштован, закупац земљишта
регулације фонда, званог Табак Ибраимов Чайир,
противно уговору, који са општином има о за-
купцу тог земљишта, поорao извесан део истог
земљишта, као и по прочитању накнадног из-
вештаја економног одељења и мишљења општин-
ског правозаступника, о томе: шта би се тре-
бало по овом предмету предузети, — одбор је
решио,

да члан суда г. Стеван Ивковић и
одборници: г. г. Петар Новаковић и Стојан
Пајкић, изађу на лице места и учине уви-
ђај, па о нађеном стању ствари поднесу
одбору извештај са мишљењем о томе:
шта би се по овој ствари требало урадити.

VIII

По прочитању извештаја комисије саста-
вљене за проучење питања о томе: шта би се
требало урадити са зградама старе општинске
кланице као и са земљиштем на коме су, — од-
бор је решио,

усваја се у свему овај извештај ко-
мисије и препоручује се општинском суду
да у свему по истом поступи. Да се како

Од Мораве друм је ишао у знаменито
срвек. место Браничево.

Браничево. Браничево се налазило на
месту рим. Viminicum-a. Већ у X. в. јавља-
се Браничево. Арапски географ Масудија
(† 957. г.) говори о Бранчабину (Брани-
чеву) и Клашанину (Кучајни), као о врло
напредним трговачким местима.¹⁾ Брани-
чево се у Ср. В. налазило у близини бо-
гатог рударског предела Кучева и Кучајне.
За време крсташких похода у XI. и XII.
в. у Браничеву је седео византиски стратег.
Ту се састајаху крстари који су ишли
из Немачке сувим и Дунавом. Јаће, на
којима су допловили, поклањаху за гориво
Браничевцима.²⁾ Едризи спомиње Bansin
(Браничево) и Akrideska или Afridesfa
(Градиште).³⁾ У XIII. в. Браничево је страда-
ло од грчко-маџарског ратовања.⁴⁾ У
XIII. в. Браничево се помиње као влади-
чанска столица⁵⁾ и трговинско место, које
Дубровчани посећују.⁶⁾ Већ 1380. г. на
месту Браничева јавља се дан. село Ко-
столац, а име Браничево јавља се као

оно земљиште на коме су сада зграде
старе општинске кланице тако и оно оп-
штинско земљиште у непосредној близини
истих разоре ради испоснења.

IX

Председавајући члан суда износи одбору
на решење молбу Димитрија Стојановића, кон-
цесионара, којом тражи, да му општина изда
под закуп зграде старе своје кланице за смештај
својих коња и возова.

По прочитању те молбе АБр. 1512. — од-
бор је решио,

да се преко ове молбе пређе на дне-
вни ред.

X

По прочитању акта општинског ликвида-
тора АБр. 1652. — одбор је решио,

да се сума у осамдесет и пет динара
колико је под 20. децембра пропле год.
исплаћено „Београдској задрузи“ за оси-
гурање пијачне зграде на Цветном тргу
противу пожара, расходује на буџетску
партију на непредвиђене потребе за 1899-ту
годину.

XI

По прочитању акта директора опсерваторије
Велике Школе АБр. 8754/99 и по прочитању
извештаја грађевинског одељења ГБр. 2998/99,
— одбор је решио,

да се допусти управи опсерваторије
Велике Школе да може о свом трошку
заградити ово општинско земљиште испред
опсерваторије, пошто предходно општ. грађе-
винско одељење исто премери и границе
му означи, ну под погодбом да исто зем-
љиште остане и даље општинска својина.

XII

Председавајући члан суда износи одбору
на решење молбу Владимира Савића, пенсионера
овд. којом са разлога у истој моли, да се ослободи
дужности поротничке.

По прочитању те молбе АБр. 1514. — од-
бор је решио,

предеоно име. Турски историчари помињу
да су Турци заузели градове Braniczovac,
Branidscha;¹⁾ али, вероватно, да су они
узели име предела за име града. Петанчић
спомиње село Браничево (Branicserum);²⁾ али, вероватно је да је Петанчић дан. Ко-
столац назвао Браничевом.

У пределу Браничеву па Дунаву у
XV. в. налазила се тврђава Голубац,³⁾ око
које су се крвили Турци, Срби и Маџари.
У XVII. в. Голубац имаше палисадирano
подграђe.⁴⁾

Рам. У Браничево је долазио један пут
из Маџарске преко Дунава код Рама, који
се налазио на месту рим. Ледерате.⁵⁾ Код
Рама су Византинци прелазили Дунав у
својим походима у Маџарску.⁶⁾ Изгледа да
је за време Турака имао и неку трго-
винску вредност, јер се у Храму познају
трагови једног каравансераја.⁷⁾ Храм спо-
миње X. Калфа⁸⁾ 1718—1739. г. Рам беше

да се молилац ослободи дужности по-
ротничке, а да на његово место у 1900
год. буде поротник за варош Београд Сре-
тен Р. Благојевић, пенсионер овд.

XIII

По прочитању процене ГБр. 146. једног
дела имања Светозара Стојадиновића, овд. трг.
које се налази на углу Цара Душана и Цара
Урошева улице, а које се има одузети за проширење
Цар Урошеве улице, — одбор је решио,

усваја се ова процена да се Светозару
Стојадиновићу, овд. трг. за две сто-
тине двадесет и шест квадратних метара
и осамдесет квадратних десиметара, колико
се за проширење Цар Урошеве улице има
одузети од његовог земљишта, постојеће
на углу Цар Душанове и Цар Урошеве
улице, исплати из касе регулационог фонда
према пристанку његовом од 20. августа
1899. г. ГБр. 2154. у року од две године
дана од дана кад на општину београдску
пренесе тапију од означеног земљишта без
икаквих терета, четири хиљаде осамдесет
и два динара и четрдесет паре дин., на
коју суму да му општински суд приликом
преноса тапије изда упутницу на општ. касу
са роком од две године.

Упутницу на општ. касу потписаће
за општину председништво.

XIV

По прочитању акта управе општ. троша-
рине АБр. 9892/99 којим спроводи суду на ре-
шење тражење Тодора Милишића трг. овд. да се
ослободи плаћања управи општ. трошарине дужне
касанске аренде за 1200 кграма масти, коју
је као лиферант издао управи казненог завода
у 1891. г. а на коју је издао управи општ. тро-
шарине признаницу од 360 дин. под 28. маја.
1891. г. са роком од два месеца, као и по про-
читању мишљења општ. правозаступника по истој
ствари, — одбор је решио,

да се Тодор Милишић овд. трг. од
овог тражења, да се ослободи плаћања ове
дужне аренде, као тражења неумесног од-
бије и позове да положи дуг по поменутој
признаници.

главно место истоимена дистрикта,¹⁾ Рам
пропаде 1788. г.; а дотле беше знатна
тврђава са посадом.²⁾ За владе Кнеза Ми-
лоша Рам беше од дубравичке знатнија
скела и царинарица.³⁾

Од Браничева срвек. други ишао је
најпре уз Млаву, развојем Млаве и Мораве,
у басен Ресаве, преко развалина
старог Идимума (дан. Медвеђа) и најзад,
после дводневног путовања у дан. Куприју.

У XIV.—XV. в. у Ресави беше трг
Суботица.⁴⁾ Г. 1458. турска војска квар-
тиrovаше у Ресави; дубровачки амбасадори
у Суботици бише примљени у аудијенцију
од турског војводе.⁵⁾

Пожаревац. Пожаревац, као год и Сви-
лајнац, били су изван овог срвек. пута.
Пожаревац се први пут спомиње 1600. г.⁶⁾
Маџарски путник Комарони (1697. г.) спо-
миње „турски и српски град Пожароца,
удаљен од Дунава једну миљу.“⁷⁾ Пожа-
ревац спомиње и X. Калфа.⁸⁾ У прошлом

¹⁾ Јв. с.

²⁾ Чуп. Год. к. VII. с. 312.; к. 8. с. 263.; к. IX. с. 69—71.

³⁾ В. и Н. Петровић, Грађа к. I. с. 300. — М. Петровић, Финансије к. I. с. 202., 217.

⁴⁾ М. Срб. с. 199.

⁵⁾ М. Срб. с. 199.

⁶⁾ М. Срб. с. 199.

⁷⁾ М. Срб. с. 199.

⁸⁾ М. Срб. с. 199.

¹⁾ Гласник к. XXXVII. с. 237—238.

²⁾ Rad. к. XLII. с. 100. 101., 105., 106., 114. Brandis, Brandiz, Brandus.

³⁾ Јв. с. 146—147.

⁴⁾ Heerstrasse с. 85.

⁵⁾ Гласник к. VII. с. 146.

⁶⁾ M. Срб. с. Шаф. Рам. L. с. 2.

⁷⁾ Гласник к. XXXVII. с. 237—238.

⁸⁾ Гласник к. XXXVII. с. 237—238.

¹⁾ Hammer, H. Ottomane t. I. с. 258.

²⁾ Rad. к. XLIX. с. 121.

³⁾ Голубац, Galambotz, Columbatrum, Columbatro, Golubezi; т. Гегерцинлик; Pugerzinlica, Goegordsehnlük, Giugeginlik.

⁴⁾ Dr. J. Цвијић, Преглед к. III. с. 31.

⁵⁾ Heerstrasse с. 16.

⁶⁾ Јв.

⁷⁾ Милићевић, Србија с. 1028. — Карић, Србија с. 856.

⁸⁾ Споменик XVIII. с. Харам, град на Дунаву, опко-
љен баштама.

На случај да тај дуг на позив управе општ. трошарине не буде хтето положити онда да се наплата истог дуга изврши судским путем.

XV

По прочитању свију акта АБр 4541/99 која се односе на наплату општинског потраживања од калдрме саграђене пред бившим имањем Стевана Радосављевића, бив. овд. бак. постојећем у Краљ. Александровој улици, — одбор је, усвојивши решење општ. правозаступника по истом предмету, решио,

да се наплата овога општинског потраживања од саграђене калдрме тражи судским путем од г. Димитрија Тадића, адв. овд. који је за измирење свога потраживања обезбеђеног на имању, пред којим је калдрма, која се има платити, саграђена, примио од кв. врачарског и суму која се је из продајне цене тога имања имала издати општини на исплату овога дуга од саграђене калдрме пред продатим имањем, — пошто г. Тадић не пристаје на леп начин да положи ту суму.

XVI

Председавајући члан суда износи одбору на решење молбу Милосава Живковића, финансара општ. трошарине, којом моли за новчану помоћ у 44 дин. за исплату болничког трошка,¹⁾ који је учинио лечећи се у општеј државној болници од убода ножем од стране Мике Панића, овд. пињара, приликом вршења општинске службе на топчицерској трошаринској станици.

По прочитању те молбе и извештаја управе општ. трошарине АБр. 1281, — одбор је решио,

да се из општинске касе исплати управи општеј државне болнице четрдесет и четири динара, на име болничког трошка, који је учинио Милосав Живковић, трошарински финанс, лечећи се у истој болници од убода ножем од стране Мике Панића, овд. пињара, приликом вршења општинске службе на топчицерској трошаринској станици.

Издатак овај да падне на терет буџетске партије бр. 87.

веку изађе на историски глас, када је у његовој близини код села Ђириковца,¹⁾ зајачен знаменити Пожаревачки Мир. За владе аустријске пожаревачки дистрикат простирао се између Мораве и Млаве до ресавских граница.²⁾ Пожаревац тада имаше само 226 кућа³⁾ и једног католичког свештеника.⁴⁾ У времену наших револуција у овом веку Пожаревац беше најважније место на десној страни Мораве. Он биваше и престоницом Кнеза Милоша Великог.

Свилајнац. У прошлом веку Свилајнац беше незнатно село од 28 кућа у ресавском дистрикту.⁵⁾ У првој половини овог века Свилајнац излази на глас као трговински центар у Ресави. Кнез му Милош допусти, да може имати 7 трговаца и 3 калауза.⁶⁾

Ресава. На 2 сах. од Медвеђе налази се ман. **Манасија** или **Ресава**, који је у XV. в. био најзначајнији књижевни центар у Србији. У типшини манастирских ћелија опкољених заносним пределом „ресавски преводници“ писали су и преводили црквене књиге. „Уз дечанску цркву, приз-

XVII

За остале предмете стављене на дневни ред за данашњу одборску седницу и то: молба Алексе Васића адв. да се његов властодавац Дума Деда ослободи таксе за воду; молбе: Душана Ђ. Остојића, Павлије Јанковиће, Милеве Јорговић, Спире Јаковљевића и Свештенничког Удружења за новчану помоћ; молба Милке Јовановић, пињарице, за пильјарско место на Цвет. тргу; молба Асана Смаиловића, да му се изда под закуп право продаје бозе на новој општин. кланици; молба Николе Јов. Протића, за ослобођење плаћања дуга од калдрме, и молба Денка Стојановића због зграде коју је подигао на општинском земљишту Јосиф Здравковић, — одбор је решио,

да се ставе на дневни ред за идућу седницу.

Председник општине, г. Антоније Пантовић, оздравио је и од 22. ов. м. долази редовно на своју дужност.

ОПШТИНСКЕ ЛИЦИТАЦИЈЕ

Суд општине београдске издаваће путем јавне усмене лицитације под закуп следећа своја добра и то:

I. На дан 27. марта т. г. од 2 до 5 сати после подне, **два кијоска у парку Калинегданском.**

II. На дан 28. марта т. г. од 2 до 5 сати после подне, **право продаја бозе, салепа и других бозаџијских артикла**, на новој општинској кланици. Кауција је 100 динара.

III. На дан 29. марта т. г. од 2 до 5 сати после подне, **плац регулационог фонда постојећи у Дубровачкој улици преко пута кафане зване „Бела лађа.“** Кауција је 100 динара, и

IV. На дан 30. марта т. г. од 2 до 5 сати после подне, **плац регулационог фонда**

постојећи на углу улице Цара Душана и Кнез Михаиловог венца. Кауција је 120 динара.

Све ове лицитације држаће се у канцеларији економног одељења Суда општине београдске.

Ближи услови могу се видети у по менутој канцеларији сваког радног дана за време канцеларијско а празником од 9 до 11 сати пре подне.

Од стране Суда општине београдске 21. марта 1900. год. АБр. 2053. у Београду.

НАРЕДБА

Да би се отклонили несрћни случајеви, који би могли наступити услед тога, што појединци врло често пуштају улицама одраслију ждребад па и саме коње, а без икаквог или са врло малим надзором, Управа града Београда, позвана дужношћу да се стара о личној сигурности престоничких грађана, овим објављује истима, да ће у будуће сваки онај, чије би се одрасло ждребе или коњ нашао на улици, а не би био од нарочитог лица вођен или за кола везан, бити кажњен по §. 326. казн. закона.

Из канцеларије управе града Београда, 16. фебруара 1900. г. Бр. 3661.

ОБЈАВА

Господин Министар војни предписом својим од 19. т. м. ЛБр. 561. изволео је наредити: да се саопшти свима **просутим обвезницима редовне и првог позива народне војске**, да имају права на бесплатну

Бурија. Бурија се налази на месту рим. **Harreum-a Margi-a.**¹⁾ У Ср. В. Н. Margi прозва се Н. Planum, од чега је постао српски назив **Равно**, под којим га именом спомињу и крсташки путописци.²⁾ Старо име **Равно** задржало се у имену реке и манастира **Раванице.**³⁾ У времену проласка Барбаросиних крсташа 1189. г. Равно беше на граници Српске Државе. У Равном је Барбара био предустројиво дочекан од Срба. После ХП. в. Равно се не спомиње. За време Турака Бурија је имала више стратегијски значај. На остатцима римског моста Турци 1660. г. подигоше мост за прелаз своје војске у походима против Маџарске и Аустрије. За одбрану тога моста била је подигнута **Морава Паланка, Морава Бурија,** или просто **Бурија.**⁴⁾ Паланка је била као и остale турске паланке и још четрдесетих година виђаше се ограда.⁵⁾

¹⁾ Ово је несумњиво. Гимберг је 1808. г. у Бурији видео развалине рим. града Трајана. Heerstrasse с. 18. Срежевски 1841. г. такође запазио развалине неког старог града. Р. Кошутић, Нова Писма из Петрограда с. 119.

²⁾ Ravenella, Ravenelle, Kabnel, Rablinel. Едризи: Rabna, Rad k. XLII. с. 114., 116., 123., 124., 147.

³⁾ У лет. Раваница, Раваница. Спом. III. с. 83., 84., 96., 104. и т. д. Starine k. VI. с. 21. — У вар. песм. „вода Раван“. Вук, Пјесме k. II. с. 191. — У Тролоща Раван Гласник k. V. с. 101.

⁴⁾ Heerstrasse с. 125.

⁵⁾ А Вујић, Рес I. I. с. 56. — Ј. Вујић, пут. с. 89. — Ст. Милошевић, Зем. с. 34, 45.

1) Стариар к. VI. бр. 2. с. 44.

2) Споменик III. с. 126., 134., 140., 141., 151., 152.—156.

3) Ст. Новаковић мисли да се Вишесава налазила код Доњег Милановца. Чуп. Год. к. V. с. 141—164.

4) Чуп. Год. к. VI. с. 145—149.

5) Споменик XVIII. с. 105. (Расова, Расова.)

6) Гласник k. IV. 2. од с. 149.

7) Милићевић, Србија с. 1011.

8) М. Петровић, Финансије к. I. с. 17.

¹⁾ Милићевић, Србија с. 1037.

²⁾ Споменик XVIII. с. 101., 104.

³⁾ Гласник k. LVI. с. 153., 159. (Ратковић.)

⁴⁾ М. Петровић, Финансије к. I. с. 49.

⁵⁾ Гласник k. LVI. с. 153., 159. — Споменик XVIII. с. 105. —

⁶⁾ В. и Н. Петровићи, Грађа к. I. с. 346—348.

операцију и лечење у београдској војној болници, до оздрављења и о државном трошку.

На основу наређења команданта VII. пуковског округа од 25. фебруара т. г. Бр. 2411. суд општине београдске саопштава обвезницима резервистима и I позива народне војске, да се сваки, који би желио да се оперише, пријави команданту VII. пуковског округа, са својом војничком исправом или уверењем, да изјави да хоће да се операцији подвргне а команда ће га са својим актом упутити у војну болницу.

Од суда општине београдске 14. марта 1900. год. ОВБр. 623 у Београду.

БЛАГОДАРНОСТ

Г. Жил Шмит, шеф фабрике електричног осветљења предао је суду општине београдске пет динара, као прилог за сиротињу београдску.

Суд општине београдске, у име своје сиротиње, изјављује овим своју благодарност г. Жилу на овом поклону.

Од суда општине београдске 20. марта 1900. год. Б.Бр. 1047 Београд.

О Г Л А С

Као прошле тако и ове године држаће се у вароши **Пироту тродневни марвени панаћур** у дане: 1, 2 и 3 априла текуће године.

На овоме панаћуру продајаће се стока свију врста.

Стари друм из Београда преко Браничева није се одржало у Н. Веку, него се почeo још врло рано, још у XV. в., напуштати а почeo се употребљавати пречи пут преко Шумадије. Бројијер (1432. г.) путује из Ниша у Крушевач, Некудим, одатле у Београд. Већ од поч. XVI. в. употребљава се пречи пут из Гроцке у Паланку. Тим путем путују сви дипломатски посланици XVI. в. Али се, ипак, стари пут преко Браничева не брише из успомене. Спомиње се у народним песмама.¹⁾ Петанчић говори о друму из Београда преко Јагодине у Браничево. Из једног Марашлијиног писма види се, да се у поч. овог века ишло у Београд и путем преко Пожаревца.²⁾ Вимер (1833. г.) спомиње, да Цариградски Друм пролази кроз Пожаревац, услед чега је околина живља него другде.³⁾

Нова грана Цар. Друма полазила је од Гроцке у село Коларе и даље у Па-

¹⁾ Тодор од Сталаћа путује у Смедерево из свог замка и броди Мораву код Пожаревца. Карад. Пјесме к. II. с. 482—484.

²⁾ Споменик XVII. с. 136. Марашлија пише султану из свог логора: „...до два три дана крећем се у напред у Београд. Гледају да идем Пожаревачким Путем или другим путем; изабраћу онај којим се брже стиже у Београд.“

³⁾ Европ. Türkei с. 230.

Ово се саопштава трговцима ради знања.

Од суда општине града Пирота 8. марта 1900. год. у Пироту Бр. 1395.

ИЗВОД ИЗ ПРАВИЛА

о уређењу еснафа димњичарског

Члан 13.

Чишћење димњака вршиће се радним данима пре и после подне, и сваки без разлике дужан је допустити чишћење димњака.

Но ако је коме са извесних разлога не могућно допустити чишћење једнога дана, дужан је то без одлагања допустити другога дана у исто време.

Тако исто димњичар је дужан следовати на сваки позив за чишћење димњака, а нарочито за случај пожара.

Члан 16.

За чишћење димњака плаћају се ове таксе:

a) за чишћење димњака цилиндар без разлике на спрат	0·40 динара
b) за чишћење димњака простог спрата	0·20 ,
v) " " " на два спрата	0·40 ,
g) за чишћење гвозденог шпархерда	0·40 ,
d) за чишћење зиданог шпархерда	0·40 ,
h) за чишћење зиданог шпархерда великог у гостионицима	1— ,
e) за чишћење фуруна с чунковима од два метра на више	0·40 ,
j) за чишћење фуруна с чунковима до два метра	0·20 ,

з) за испаљивање димњака	1·50 ,
и) за чишћење типлова на пекарница од типа	0·20 ,

Члан 17.

Таксе за чишћење димњака плаћају сопственици зграда, а за масе масени стараоци. Само у одсуству ових плаћају закупници (кираџије).

Плаћање прописних такса обавезно је. У случају противљења, таксе ће наплатити полицијска власт без икаквог одлагања.

По наплати таксе димњичар је дужан сваком без разлике издати признаницу, у којој мора бити назначено: колико је и каквих димњака очишћено, на чијој згради, колико је наплаћено и ког је дана чишћење вршено. На пољини признанице морају бити одштампане таксе из члана 16. правила.

Признанице морају бити снабдевене оригиналним потписом мајстора, који у дотичном реону занат упражњава.

ТАКСЕ ЗА ИЗНОШЕЊЕ ЂУБРЕТА

За квартове: Савамалски, Теразијски, Варошки и Врачарски

1. Од собе и кухиње или мањег дућана са собом	0·25 д.
2. Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магазом	0·70 д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом, од гостионице са кухињом без штале	1·50 д.
За квартове: Дорђолски и Палилулски	
1. Од собе и кухиње или мањег дућана са собом	0·20 д.
2. Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магазом	0·60 д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом, од гостионице са кухињом без штале	1— д.

ланку. *Колари* беху у XVI. в. сиромашно турско село.¹⁾

Паланка. Паланка се спомиње још у XI. в. као *Ασπρη ἐκκλησία.*²⁾ (Бела Црква.) Византиско име сачувала је и у XVI. в. — У XVI. и XVII. в. Паланка је била обична турска паланка ограђена палисадима и плотом блатом олепљеним. Унутра су биле ниске кућице пуне дима. Паланка је тада служила за заштиту хајдучких излета у XVII. и XVIII. в.³⁾ М. Ратковић назива Паланку шанцем.⁴⁾ Соларић је спомиње као „тврђаву на Дунаву“⁵⁾ (!) За владе Кнеза Милоша Паланка је била главна станица од Београда до Алексинца.⁶⁾

Из Паланке пут је ишао преко Лепенице у *Баточину, Багрдан, Јагодину.* Путописци XVI. и XVII. в. спомињу *Баточину* као паланку или село, а једини Бецек (вероватно погрешно) забележио је, да се у Баточини налази каравансерај.⁷⁾ *Багрдан*

¹⁾ Rad. k. CXVI. с. 53., 87—88.

²⁾ Heerstrasse c. 77.

³⁾ У пут. XVI.—XVIII. в. Belazerqua, Akliisa, Oklise (Аклиси, Б. Црква), Weisskirchen, Hassanbassa, — Hassan Bascha, — Cassam-Basche, — Bive, — Groes, — Bünck-Palanka, Bulcovar, Bukovar.

⁴⁾ Гласник LVI. с. 190., 193., 230.

⁵⁾ Гражд. Земл. с. 468.

⁶⁾ М. Петровић, Финансије к. I. с. 811—812.

⁷⁾ У пут. Wadischna, Wachisna, Waenia, Batisna, Rathutnitz, Patsbin, Bodanzin, Batozschina, Butadschin, Badatschin, Buttaziva, Batiza, Wadaschin, Badotschin, Baditzna, Potitschina, Battashina, Palaceina, Bodanzin, Budessina ит.д.

је основан 1700. г.¹⁾ J. Garanun (1704. г.) назива га: „Нова Паланка“ или „Деве Багрдан“, што му значи „Камиља Река.“²⁾ Спомињу га и Дриш,³⁾ аустријски рапорти,⁴⁾ Ст. Милешевић⁵⁾ и Бује.⁶⁾

Јагодина. Јагодина се у XIV. и XV. в. спомиње као знатно место: *Магодъна*. Госпођа Јевгенија (Царица Милица) обичавала је да са својим синовима лето проводи у пријатној Јагодини.⁷⁾ Путописци XVI.—XVIII. в. називају Јагодину обично *Јагодном.*⁸⁾ То беше добро насељена, лепа, готово са свим турска варошица, са 4 угледна каравансераја, две мешеје, сахкулом, 4 мермерне чесме, с лепим купатилима и вртовима, с једном турском школом. Видела се чим се изашло из шуме.

(Наставиће се)

¹⁾ Heerstrasse c. 121.

²⁾ Гласник к. XXXI. с. 310.

³⁾ Reise с. 44. Devi-Bukerdane.

⁴⁾ Чуп. Год. к. VIII. с. 264. Die freiw. Theilnahme с. 253. Devibajdan.

⁵⁾ Земл. с. 44. Девибагрдан.

⁶⁾ Rec. t. I. с. 55. Turquie t. IV. с. 494. Debeva Brda.

⁷⁾ M. Serb. с. 569. — Споменик XI. с. 45.

⁸⁾ Jagotna, Jagodna, Jogada, Giadova, Zagodna, Yagodna, Giaccodina, Jagodin. Волф назива Јагодину усамљеним именом Eperies; или вероватно да ће бити да је за Јагодину назвао именом једног од она 3 мац. села. Цвијић, Преглед к. III. с. 27.